

{ אז נדברו }

פרשת שלח (בחור'6: בהעלותך) תשפ"ב | לסדר: "והייתם קדושים לאלקיכם" | גליון מס': 561

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

כיצד הופכים תלונה למשימה??

בשבוע זה התורה מעמידה אותנו מול שנים עשר מרגלים שהלכו לתור את הארץ... עשרה חטאו ושנים לא!!! לא חטאו... אז מילא על היושע בן נון זה לא פלא... סו"ס משה רבינו התפלל עליו... הוסיף לו שם... אבל כלב בן יפונה?? מה היה הסוד שלו?? במה הוא היה שונה משאר המרגלים שהוא לא נכשל?? מה היה נקודת ההבדל בין הגישה שלו לבינם??

והסבר בזה הוא נפלא... תקשיב טוב טוב:

יש לי שאלה פשוטה: משה רבינו שולח את המרגלים לתור את הארץ... בשביל מה הוא שלח אותם... האם בשביל לראות מה יש בארץ... או מה צריך להיות בארץ?? הבנת את השאלה??

אתן לך דוגמא: יום אחד הייתי בבית ואשתי בדיוק היתה במכולת... והיא התקשרה אלי מהמכולת וביקשה ממני שאפתח את המקרר ושאני אגיד לה מה קורה שם... כעת אני שואל אותך: תן ניחוש בשביל מה היא שלחה אותי למקרר?? האם בשביל שאני אספר לה מה יש במקרר או בשביל שאני אגיד לה מה צריך להיות במקרר?? כל טיפוש מבין שזה לא מעניין אותה מה יש במקרר... היא כעת צריכה לדעת מה צריך להיות במקרר!!! צריך לבן... צריך חלב...

זו בדיוק הנקודה!!! משה רבינו שולח את המרגלים לתור את הארץ... וראיתם את הארץ מה היא ואת העם היושב בה החזק הוא הרפה, המעט הוא אם רב... השמינה היא אם רזה... כשאתה קורא את הפסוקים האלו... איך אתה מבין?? מה משה רבינו רוצה פה?

התשובה היא: כל אחד מבין מה שהוא רוצה להבין... מי שרוצה... יכול להבין שמשו רבינו רוצה ש... שתצלמו את הארץ... תגיד מה יש שם... כמה מלונות... כמה מסעדות... האם כסף לגור שם... האם נחמד שם... מי שירצה בראש קטן כך להבין את פשטות הפסוקים אי אפשר לגמרי להתווכח איתו... כי אם תשים לב לכאורה זה מה שכתוב... אבל!!! כל ילד גדול מבין ש... שמה הקשר?? בשביל מה המידע הזה נחוץ?? אם אשתי מתקשרת מהצרכניה ומבקשת ממני לגשת למקרר זה לא בשביל שאני אספר לה סיפורים... כמה יפה במקרר ואיך כל העגבניות מסודרות שם... כל אחד מבין שכשהגברת נמצאת מול המדפים בחנות היא רוצה לדעת מה צריך לקנות... מה צריך להיות במקרר... ובשביל זה אני פה להגיד מה חסר ומה צריך... וקדימה... ממלאים את המקרר...

פה טמונה נקודת ההבדל בין כלב בן יפונה לשאר המרגלים...

כשהמרגלים הלכו לתור את הארץ הם הלכו לראות מה יש... האם יש בה עץ או אין... הם הלכו למקרר לבדוק כמה ממתקים יש שם... מלא או לא מלא... ואז איז איז אוי... הם פתאום גילו שהמקרר לא לגמרי מלא... הוא קצת ריק... הוא לא כ"כ שמן... הוא קצת רזה...

אבל כלב בן יפונה הגיע מזוית אחרת לגמרי לגמרי!!! הוא לא הגיע כמו תייר לראות כמה נחמד וכיף בארץ... הוא לא בא לבדוק מה יש במקרר... הוא הגיע לבדוק מה צריך להיות במקרר... כלב בן יפונה הגיע מזוית של עבודת ה'!! רצונו יתברך שאנחנו נכנס לארץ ישראל... ממילא השליחות שלנו זה לדאוג שיהיה פה כל מה שצריך... ממילא אני פה לא בשביל לבדוק מה יש... אלא בשביל לבדוק מה צריך שיהיה! כלב בן יפונה מגיע מזוית של משימה... מה צריך שיהיה

הבנת את ההבדל הכ"כ קטן... אתה קולט עד כמה ההבדל הזה הוא משמעותי???

כלב ושאר המרגלים רואים את אותו דבר... רק המרגלים רושמים לעצמם: איני!! וכלב רושם לעצמו: צריך!! צריך לדאוג לזה וצריך לדאוג לזה... זה כל הסיפור... זה כל ההבדל...

זה הסוד של כלב!!! כלב הגיע דבר ראשון להתפלל בקברי האבות... מה זה האבות הקדושים??

מה האבות הקדושים מנחלים לנו?? האבות הקדושים הם אלו שיזמו את הקשר עם ה'... הקב"ה לא פנה אליהם והציע להם לעבוד אותו... והם ראו שזה מתאים להם והחליטו ללכת על זה... לא!!! ההיפר הגמור!! הם יזמו... הם רצו... הם שברו את הראש לבחון מה צריך לעשות בשביל להתקרב לה'... הם הטרידו את עצמם בחוקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם...

אם כך... כעת בא כלב והתחנן: **כוון!! כן תחננו ותלמדנו**. בא כלב וביקש בתחנונים על קברי אבות: **אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו ותלמדנו**. כשהאבות הקדושים רצו אחרית יתברך כסוס שרץ בין בצעי המים... מה הטריד אותם? מה יש?? מה יש לרבש"ע להציע לנו?? **לא!!! ממש לא!!!** מה שהטריד אותם זה מה צריך... אז אנא ה'... מתפלל כלב בן יפונה- באתי פה לא בשביל לראות האם ארץ ישראל קסומה ויפה וכדאית... באתי פה לבדוק מה צריך להיות... מה המשימות שנדרשות ממני בשביל לעשות רצונך בלבב שלם... גם אני רואה את ילידי הענק בדיוק כמו המרגלים... רק הם רואים את זה נרתעים לאחור... אוה... איזה אנשים מפחידים יש כאן... אין לנו כח נגדם... ואילו אני לא מסמן לעצמי לא מה יש ולא מה אין... אלא הנה עוד משימה שצריך לעשות אותה... ככה כלב בן יפונה ניצל מעצת המרגלים... וזה הלימוד לדורות!!!

אל תיגש לעבודת ה' ותשאל מה יש... מה מבטיחים... מה מקבלים... אדרבה... **תשאל מה צריך!!!** מה אני יכול לעשות בשביל לעשות נחת רוח לה'... כששואלים מה יש... כשמבררים האם משתלם... יתכן ולא הכל ימצא חן בעיניך... יתכן שאתה תקבל רגלים קרות ותשב ותבכיין למה ככה ולמה ככה... אבל ברגע שיהודי ניגש חזון רצון לעשות נחת רוח לה'... והוא שואל מה צריך לעשות... כאן הכל מתקבל במבט של משימה... כל נתון שהמרגלים מוציאים דיבת הארץ... עומדים כנגדם כלב ויהושע ואומרים: טובה הארץ מאוד מאוד!!! כן... יש לנו עבודה... יש מה לעשות שם... יפיי... בא נסתער על המשימה... באהבה ובשמחה... שני היבטים כ"כ פשוטים שתהום מפרידה ביניהם...

מוקדי המכירה שברחבי הארץ:

ירושלים

רח' נחמיה 10 קומה ב'
גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554
בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29
הר נוף - 053-3148861
רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281
רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684
נהר יעקב (הרש) - 0527635344

מודיעין עילית

רחוב קצות החושן 14, 052-7174781
הפז חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750
פיצויה בראשית - 052-7137444
גרין פארק 0527644795

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמך - שרגל 052-7171721 שבט אשר 9
אחיסמך שלב ב' 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 רמה ב' - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלילות 9 - 055-6728458
דרייפוס, רח' חזו"א 34 פינת דסלר 052-7117271

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה - 054-8441354

כרמיאל - משפחת שטיימן 052-7136165

נתיבות - מושפ' עקיבא הר' גרשונוביץ 42 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רהובות - 054-8423047

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

נקודות הפצה בחו"ל:

ארה"ב:

מונסי: 914 879 6022
ברוקלין: 3475123254-
ליקוווד: 347-675-6830

אירופה:

לונדון: 07970287781

איך מתמודדים מול דמעותיה של האשה (רבה) שהלך בעלה למדינת הים?

בשבע שבוע במסגרת דף היומי למדנו את פרק האשה רבה... כשאני למדתי פעם ראשונה את הפרק הזה... יצאתי ממנו עם טעם מר מאוד... תחשוב מדובר באשה כ"כ מסכנה... שבעלה הלך למדינת הים והשאיר אותה עגונה... אבל הלוואי וזכה היה נגמר סאת היגון שלה!!! אל תשאל... יום אחד הגיע עד אחד והעיד שבעלה מת... אבל חכמים הזהירו אותה: היות וזה רק עד אחד (ולא שנים) אז אנחנו מרשים לך להינשא אבל מלא האחריות נופלת עלייך!!! קחי בחשבון שאם מתברר שבעלך חי והוא חוזר... את נדפקת מכל הכיוונים... תצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה וכו'... י"ג קנסות שאין כאן המקום להאריך... ואתה אשה הלכה והתחתנת... והופה... פתאום בעלה הגיע... ואין חכמות!!! יקוב הדין את ההר... מכריחים אותה לצאת מזה ומזה... הפסידה כתובה מזה ומזה...

בינינו... התמלאתי ברחמים עליה... (מסתמא לא רק אני...) מסכנה... למה? למה עושים לה את זה? היא לא מספיק מסכנה... צריך גם לקנוס אותה שתצא קרחת מכל הכיוונים? ?

תכלס... יצאתי מאותו פר עם טעם מר... וככה נשארתי עם הטעם המר הזה עד... עד שהגעתי לפרק בית שמאי... (חכה... אוטוטו אנחנו מגיעים לשם... עוד פחות משבוע וחצי...) שם קבלתי פיצוי הולם... כאן התחילו צחוקים... אני לומד את הפרק וכל הזמן אני מתפוצץ מצחוק...

מה יש? פרק בית שמאי הוא הניגוד הקיצוני ביותר לפרק האשה!!! למה? ?

פרק בית שמאי מדבר על נישואי קטנה יתומה... שהקידושין שלה תופסין מדרבנן... ובקיצור: הכל מתחיל ונגמר בתינוקות הזו... יום אחד הוא מתחתן איתה... למחרת היא ברוגז... הוא שלח אותה למכולת... היא הגיעה לשם עם פרוצין נעלב... הבעל מכולת שאל אותה מה קרה? היא עשתה ככה "לא רוצה" כמו שהילדים עושים עם הכתף... לא רוצה אותה... הופה!!! באותו רגע יש פה מיאון... באותו רגע הקידושין הופקעו... ואז היא חוזרת אלי... ושוב ברוגז... בקיצור: הבית הזה הוא שילוב של אולם חתונות עם בית דין ביחד... כל יום יש שם קידושין וגירושין כמה פעמים ביום... בקיצור: יש לנו פה עסק עם ילדה קטנה... ואתה מבין לבד איך זה נראה... בקיצור: פרק האשה ופרק בית שמאי זה הניגוד הכי קיצוני...

פרק האשה מדבר על אשה בוגרת **שלוקחת את מלא האחריות על מעשיה** ומשלמת את מלא המחיר על ההחלטה שלה... ואילו לאחמ"כ מחכה לנו פיצוי... ושם בפרק ב"ש אנחנו נתפגוש את אותה **קטנה שאין לה טיפת אחריות על מעשיה!!!** בשניה אחת היא מחליטה... בשניה הבאה היא מתחרטת... ואין לה טיפת אחריות... כאן קבלתי את התשובה ההולמת ואת הפיצוי המושלם על פרק האשה... **מה אני מתכוין? ? ?**

כי כפי שהזכרתי... אני יצאתי עם טעם מר מפרק האשה... למה יצאתי עם טעם מר? ?

כי בינינו... הלב נקרע... ס"ס יש לנו עסק עם אשה מסכנה שלא זו בלבד שבעלה הלך למדינת הים... היא צריכה להמשיך לסבול בחיים... למה עושים לה את זה? ? נו... באמת למה? ?

אז הנה!!! למי שזה הפריע לו בפרק האשה... התשובה מחכה לו בעוד עשר דפים בפרק בית שמאי... שם נתפגוש את הקטנה... אז זו שאין לה טיפת אחריות על מעשיה... **וכאן מגיע אחד מהיסודות הבסיסיים ביותר שברור שלנו הם די נשחקו:**

העונש הכי גדול שכן תמותה יכול להיענש זה לא לקחת אחריות על עצמו!!!

ניקה אמא לחמש עשרה ילדים שקשה לה... אוהו קשה לה... והיא כמעט מתמוטטת מרוב איבוד שליטה... נגש ותציע לה בנדיבות לב... רק תתני את האישור... ואנחנו קוראים לרווחה ומפזרים את הילדים שלך ואז תוכלי לחיות בשקט ובלי עול... מה היא תענה על ההצעה הנדיבה? ? היא תזרוק אותנו מכל המדרגות!!! אין הצעה יותר מעליבה מזו!!!

מה טמון בזה? ? שכל העומס... וכל הצער גידול בנים... וכל החובות... והלילות הטורפים... כל זה יותר קל... מ... ממה? ? **מלהתנער מאחריות!!!** בן אדם נורמלי מוכן לסבול ולחיות חיים הכי קשים... העיקר תן לי לקחת אחריות על המעשים שלי!!! אין עונש יותר גדול מאדם שנאלץ להתנער מאחריות... ממילא זה הסיפור עם אותה אשה אומללה מפרק האשה... כן... יש לאותה אשה גורל מר מאוד... קשה לחשוב על המחיר היקר שהיא יוצאת בשן ועין ונדפקת מכל הכיוונים... (נא להסביר בבית על מה מדובר) אבל עדיין!!! אם יש מישהי שהיא יותר מסכנה ממנה... זו התינוקת מהפרק הבא... זו שאין לה טיפת אחריות על מעשיה...

אותה אשה היא אמנם אומללה... אבל כל האומללות הזו... כל זה בשביל לאפשר לה לקחת אחריות על מעשיה ואם יש מסכנה יותר ממנה זה אותה ילדה שאין לה טיפת אחריות על מעשיה... מעשיה!!! המשפטים האלו עד לפני כמה שנים היו די פשוטים... אבל היום כבר לא כ"כ בטוח... לאחרונה אתה שומע יותר מידי את הצליל של הסגידה לנוחות... להשיל מעלי כל מאמץ... לא להיות מחויב לשום דבר... אין בעיה!!! מי שרוצה ככה לחיות שיחיה... אבל אנא... אל תקים משפחה... תשאר גלמוד... אל תקח אחריות ותתנער ממנה...

זה בדיוק ההבדל בין יהודי לגוי... אצל הגויים ה' בסה"כ ביקש מהם שבע מצוות בני נח... וגם זה היה קשה להם... ה' יום אחד ראה כמה קשה לגויים... והוא התחשב בהם ופשוט יותר להם... איזה התחשבות... כמה יפה מצידו של בורא עולם... ואילו היהודים... אל תשאל... יש צ"ח קללות בתורה... ה' איים עלינו בכ"כ הרבה עונשים... למה? ? אתה יודע למה? כי יש קללה אחת ויחידה שהיא קללה שהיא יותר גרועה מכל הקללות ביחד... פן יש בכם שורש פורה ראש... והתברר בלבבו שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך... עזוב אותך... לא לוקח אחריות על מעשי... על זה נאמר: לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה'... ורבעה בו כל הצ"ח קללות הכתובה בספר התורה הזה... מה כתוב כאן? ? שהקללה הכי נוראה בעולם זה חוסר אחריות!!! ובשביל שיהודי לא יענש בעונש הנוראי הזה... בשביל זה יש צ"ח קללות... ה' אומר ליהודי... אני לא אתן לך להיות חתול... אתה תקח אחריות על מעשיך!!!

אתה עוד תהיה פה בעולם הבא ותהיה בעל ההטבה ההיא... אנחנו עוד נתענע כאן ביחד... ובשביל שלא תתנער מאחריות בשביל זה יש רשימה של נו נו נו... ולו שלא תברח מאחריות... אין עונש יותר גדול מלהתנער מאחריות!!! זה הסוד של אותה אשה אומללה...

אנחנו לא מאחלים לאף אחד לעבור את סאת היגון של אותה אשה (רבה)...

אבל אנחנו עוד יותר לא מאחלים לה להישאר תינוקת שלא לוקחת אחריות על מעשיה!!! ואת השורה השניה אנחנו קצת לחדד בדור שלנו... לרענן את רגש האחריות... להבין שהערך העליון ביותר של בן אנוש זה לקחת אחריות על מעשיו!!! כשנבין את זה נחסוך רשימה ארוכה של מחדלים שקיימים בדורנו... ויש עוד הרבה להאריך בעניי זה ואכמ"ל...

הורה שואל: מה לעשות כשהילדים רבים בבית??

נמצאים אנו בפרשת שלח!! פרשה שממקדת אותנו מול החטא המצוי ביותר והקשה ביותר שמרקד בינינו... הלא הוא חטא לשון הרע ששקול כנגד ג' עבירות שבתורה ומגדיל עוונות עד לשמים...

ברשותך: כעת ברצוני להתמקד בנקודה די מסוימת: **האיסור לקבל לשון הרע!!** כידוע: על פי הלכה אם כבר יצא לי לשמוע לשון הרע על מישהו אסור לי לקבל... **זו אחת המשימות היותר קשות...** תחשוב שחבר הגיע וסיפר לי על פלוני אלמוני עד כמה הוא מתנהג לא כמו שצריך והדברים כבר נאמרו והונחו על השלחן... ועכשיו לך תהפוך את הראש ולהתחיל לחשוב שהכל פיברוק ושקר ואני לא מקבל את הלשה"ר הזה ומבחינתי לא היו דברים מעולם... בינינו... מאוד קשה להוציא את זה מהראש...

אז כאן יש שתי נקודות עיקריות מעשיות אין באמת עושים את זה...

אז דבר ראשון: לפני הכל צריך לדעת: שלא לקבל לשון הרע זה לא בהכרח שאני כעת שולף את הדיסק ומוחק את הקבצים וזהו... מחקתי את המידע מהראש... ומעכשיו שכחתי מה שאמרו לי... **לא! לא בהכרח!!** כי לא לקבל לשה"ר זה בעיקר בייחס ללומד'ס של ההגדרה ההלכתית של חזקת כשרות!! כלומר: היות ואסור לי לקבל את הלשה"ר... לכן אני משאיר אותו בחזקת כשרות ואני ממשיך להתנהג כלפיו כאילו לא שמעתי כלום... זאת אומרת ככה: לפי הדברים ששמעתי עליו כעת... אני אמור מעכשיו להתרחק מחברתו ולא להגיד לו שלום ברחוב וכו'... **אז זהו שלא!!** היות והמידע הזה הגיע אלי בלשה"ר ואסור לי לקבל... אני משאיר אותו בחזקתו ואני לא משנה את ההתנהגות שלי כלפיו... זה לא סתירה שכשאני עובר לידו יתכן שקופצים לו כל מיני פרפרים בראש ואני זוכר טוב מאוד מה שאמרו לי עליו... מה אעשה... אני בן אדם... אני לא אמפי שלוש שאפשר למחוק את הקבצים... ואני גם לא מחשב נייד שאפשר להשמיד את המסמכים... מה שיש לי בראש עליו זה לא כ"כ הבעיה כמו ההתנהגות שלי כלפיו... בקיצור: איסור קבלת לשה"ר מתייחסת בעיקר ללומד'ס של חזקת כשרות שלא השתנתה בייחס אלי!!

עד כאן דבר אחד... אבל חוץ מזה יש כאן עוד משהו...

לאחרונה השתנה לי משהו בראש בנושא הזה... יום אחד נפל לי אסימון וקלטתי נקודה פשוטה שמאז הרבה יותר קל לי לא לקבל לשה"ר. אדרבה... אם פעם הייתי צריך לעקם את הראש בשביל לא לקבל לשה"ר או כדי לדון לכף זכות... אז לאחרונה אדרבה... אני חושב שצריך להיות עקום בשביל כן לקבל לשון הרע... **ולמה???**

כי יש כלל ברזל באנושות: **אין אדם משים עצמו**

רשע!! בן אדם לא שורף את עצמו בפומבי!! גם המושחת הגדול ביותר לא עושה עוולות באופן מוצהר לעיני כל... ושוב: שלא תבין: גם אם מדובר בבן אדם באמת רשע ומושחת... אבל הוא לא משים את עצמו רשע... מה הכוונה "לא משים"??

הוא לא יניח וישים את הרשעות שלו כמות שהיא על השלחן!!!

מה הוא יעשה?? תסמוך על הדיפלומטיה שלו שהוא לא ישרוף את עצמו בצורה כ"כ מוצהרת... גם אם הוא באמת מושחת... הוא יעשה את זה בצורה מסוימת שלא ישימו לב... שזה לא יהיה ממש ככה לעיני השמש...

זה א' וב' של דיפלומטיה של אדם מן הישוב!! (שלא תבין: יש כמובן משומדים ומופקעים לגמרי כמו ליברמן וחבריו שהם כן מצהירים שהם רשעים באופן רשמי... אבל אני לא מדבר עליהם... כי אני כעת מדבר על איסור לשה"ר... והסיטואציה של לשה"ר קיימת רק באדם שבאופן רשמי מוצהר כאדם כשר. ופתאום חבר שלי מגיע ומספר שהוא רשע מרושע)

ומעתה: כשחבר שלי מגיע לספר לי לשון הרע על פלוני אלמוני כמה הוא מושחת ורשע... בסיידר... אני מצדי מוכן לקבל... נניח שהוא באמת רשע...

אבל יש לי שאלת סקרנות אחת פשוטה לחבר שלי: תגיד לי: איך הצלחת לעלות עליו?? איך הצלחת לתפוס את הנוכלות המחפירה שלו?? מה... פרצת לו את המחשב?? עשית לו איכון?? הצלחת להשיג איזה הקלטה שהוא לא חלם שיקליטו אותו?? מאיפה אתה יודע שהוא כזה מושחת?? **נניח מה חבר שלי עושה??** מה פירוש... ראיתי בעיניים שלי... אין פה מה להבין... זה זועק מכל ההתנהלות שלו לאורך כל הדרך... זה ידוע לכולם... כל אחד רואה את זה... (ושוב: אני מדבר על הלשה"ר הקלאסיים... לא על חשיפות ראשונות של סודות שרק הרגע התגלו...) **אז זהו!!** שבמילים אחרות מה חבר שלי טוען כאן?? חבר שלי טוען שפלוני אלמוני הוא רשע... אבל לא סתם רשע!! אלא הוא גם **משים עצמו רשע!!** הוא תלה שלט: אני מושחת וגנב ורשע... חבר שלי מתעקש לטעון שזה גלוי לכל העמים...

אז זהו שאין כזה דבר!! אין כזה דבר שכן אדם מראה קבל ועדה אני רשע ומושחת!! כאן!! מיניה וביה חבר שלי הוכיח בין בתרי דבריו שמה שהוא אמר זה **מזויף מתוכנו!!** הסיבה שאני לא מקבל את הלשון הרע של חבר שלי... זה לא בגלל שאני מעקם את הראש כדי לדון לכף זכות... ההיפך הגמור... צריך להיות עקום כדי לחשוב שפלוני אלמוני הוא כזה רשע כמו שחבר שלי הציג את זה... כי לפי איך שחבר שלי תיאר בעיססיות את עוצמת העוולות שפלוני עושה... זה נשמע שהוא נעמד בכיכר העיריה והכריז: אני רשע!! ואין כזה דבר!! זה פשוט מופרך מבחינה אנושית!! תחשוב על זה... צריך להיות מאוד תמים בשביל לחשוב שפלוני אלמוני מתנהג בצורה כ"כ מזעזעת כמו שטרחו להכפיש לך אותו...

ממילא יש לי שיטה משלי איך לנקות את הראש ולא לקבל לשון הרע... מה השיטה שלי?? יום אחד הגיע חבר שלי והתחיל לספר לי על פלוני שהוא כזה מושחת ואינטרסנט וגנב... (נניח שלא עמדתי בניסיון

ושמעתי אותו) נו... כעת להתחיל לעקם את הראש כדי לדון לכף זכות ולא לקבל לשה"ר??

עזוב!! למה לעקם את הראש?? אני דווקא הולך עם הראש הכי ישר... אני מדמיון לעיני רוחי שאני כעת מתקשר בתמימות צפונית לאותו פלוני ואני מניח לו את הדברים על השלחן... תקשיב... לפני כמה דקות מישהו פה אמר לי עליך שאתה מושחת... ואני מונה לו אחת שתיים שלוש מה אמרו לי עליו... ובכן: מה יש לך לענות להגנתך??

ואני כעת שואל אותך קורא יקר: מה אתה אומר... תן ניחוש... האם יהיה לו מה לענות על זה או לא?? האם הוא יתחיל להתגמגם כולו... וירכין ראשו ויפרוץ בבכי ויענה לי בקול בוכים: כן... אכן נודע הדבר... אני אכן מושחת... חטאתי לאלוקי ישראל... **כן?? נראה לך שזו תהיה התגובה שלך??** ככה אתה מכיר את האיש ציבור המשושף הזה?? ברור כשמש בצהרים שלא!! אז מה כן? לא יודע מה כן... אני יודע מה לא... ברור לי שבתשעים אחוז מהמקרים אם אני רק אגיד לו שכך אמרו עליו... הוא או יכעס או יצחק **וענה לי משהו**... לא משנה מה הוא יענה לי זה גם לא כ"כ מעניין אותי... מה שבטוח הוא יענה ויהיה לו מה לענות!! ויהיה לו גם הסבר מנומק... כי סו"ס הוא לא משים עצמו רשע!! ממילא מבחינתי העסק כבר מטופל... למה אני הוא זה שצריך לעקם את הראש ולבנות אוקימתות ולהכניס לו לתוך הפה תירוצים מתחת הרצפה להגנתו... עזוב... ברור לי כשמש בצהרים שאם אני בעצמי אלך אליו... **יהיה לו מה לענות להגנתו** והוא יסתום את כל טענותיו של חברי... אז אני משאיר את זה אצלנו... (ואגב: זה לא אומר שהוא צודק... זה גם לא אומר שאני לא אחוש מדין "למיחש" אבל להגיד שצריך לעקם את הראש לדון לכף זכות?? ממש לא צריך!! צריך לעקם את הראש לחשוב שמסתובב כאן יהודי חרדי שנחשב לאדם חרדי שעושה עוולות לעיני השמש והוא לא חשב שחבר שלי יעלה עליו...)

קורא יקר: אני כבר עכשיו מודיע לך חגיגתי... (אני רוצה לשריין את עצמי) אם מישהו יגיד לך עלי שאני נורא נורא מושחת ונוכל... אל תמהר להאמין לו!! לא בגלל שזה לא נכון... אלא בגלל שבינינו... תסמוך עלי שאני מספיק חכם להסתיר את העוולות שלי... לכה"פ שלא יהיה כ"כ קל לעלות עלי... תחשוב... אדון אז נדברו במשך שנים ע"ג שנים עבד כ"כ קשה ליצור תדמית של איש הגון וישר והשתדל אפילו לעשות רושם של איש צדיק... וסו"ס הוא הצליח... נראה לך שכ"כ בקלות הוא ישחרר מסמכים ויגלה לכולם בריש גלי שהוא רמאי אחד גדול... הבנת?? (אין בעיה... תבא... תברר... תגש אל אדון אז נדברו בעצמו... ותשאל אותו... אם הוא יפרוץ בבכי ויודה מה טוב... ואם לא... אז כל זמן שלא הורעה חזקתו אין לך רשות להאמין לכל איזה פטפטן שטוען שהוא בעצמו השיים את עצמו רשע...) כלומר: קח בחשבון שלשון הרע **אף פעם לא נראה כל כך גרוע** כמו שסיפרו לך אותו... לא יכול להיות שזה עד כדי כך עסיסי!! כי אל תשכח שכשמספרים לשון הרע... מדברים פה על בן אדם!! **ואיפה הוא פה בתוך הסיפור?** איך הוא איפשר את זה?? איך הוא שרף את עצמו ככה לעיני כל?? בקיצור: לפעמים מספרים לי על ציבור מסוים או אנשי ציבור שעושים

ולמה...??

מסיבה אחרת לגמרי. פשוט נשמעים בבית הזה קולות צורמים שה' נעלב מהם... כמה ה' יכול לשמוע שמדברים רע על הבנים שלו... כמה??

יהודי אחד ניגש אלי ושאל אותי: מה עושים עם התופעה המוכרת שילדים רבים אחד עם השני? כידוע... זו תופעה מוכרת במשפחות הכי טובות... אחת לכמה דקות מתחילה מריבה... פעם זה בין מושי לשושי ופעם זה בין יענקי ליוסי... והם כותשים ומורטים אחד את השני... וכידוע:

ההמלצה החינוכית היא שעד כמה שניתן [כל עוד זה לא מגיע לדברים מסוכנים], מומלץ להורים לא להתערב ועדיף לאפשר לילדים לסיים את המריבה לבד... (כי כשילדים רבים בדרך כלל שניהם גם צודקים ושניהם גם לא צודקים גם יחד... כך שכל התערבות לאיזה צד שיהיה תמיד תתפרש כהכרעה גם לצד שלא צודק... ולכן עד כמה שניתן... עדיף לעמוד מהצד ולראות אותם מורטים אחד את השני ולחכות שזה יגמר לבד...) ותכל'ס אבא ואמא עומדים מהצד ועיניהם כלות... אתה רואה שני ילדים שלך מורטים אחד את השני... **וקשה לראות את זה!!!** (וזה עוד חוץ מהמתח הטבעי ש-לך תדע... זה גם יכול להיגמר באיזה בעייה מסוכנת... סו"ס ילדים...)

אמרתי לאותו אחד: לא ידוע לי מישהו שמדבר בנושא הזה... אבל אם אתה רוצה סגולה שהילדים יפסיקו לריב... תשב מולם!!! תתפוצץ מולם!! **ותכוין באותה שעה שאתה כעת משתתף בצער** של קודשא בריך הוא ושכנתיה... כן אבא שבשמים ואמא השכינה הקדושה... נאלצים מידי יום ביומו לעמוד מהצד ולראות את הבנים שלהם רבים ומתקוטטים ומחרפים ומגדפים אחד את השני... הורים יקרים: אם נחמד לכם לראות את המחזה הזה בבית... אז בבקשה... תמשיכו לעשות את זה לאבא שבשמים... אבל אם זה מוציא אתכם משפיות דעתכם... **אז תדעו שלאבא שבשמים זה עוד יותר כואב!!!** ומי יודע אם ה' לא שולח לנו את זה בתור תזכורת... מהיום כל פעם שהילדים שוב פעם רבים ומעליבים אחד את השני... תתרגם את זה לתזכורת מאבא שבשמים... הנה... אבא שבשמים שוב פעם רוצה להראות לי עד כמה זה מצער אותו לראות אותנו רבים ומתקוטטים... (וכמוכן!!! כמוכן שאם תגש למושי ותגיד לו: למה אתה רב עם יענקי??? מה מושי יגיד??? אני??? אני רב איתו... הוא רב איתי... אני בסדר גמור... אני בתומי אלך... כן כן... זה חלק מהתזכורת!! כל אחד מאיתנו שמדברים איתו להפסיק לריב עם השני... הוא מיד מיתמם ולא מבין... אני בסדר גמור... הוא!!! הוא הבעייה... אז גם זה חלק בלתי נפרד מהתזכורת) פרשת שלח ופרשת קורח הולכים ביחד... לשון הרע ומחלוקת הם תרי רעין. ואם הם נסמכו אחד לשני זה בשביל שיהיה לנו שבועיים תמימים לעשות טיפול שורש בנושא...

כידוע: טיפול שורש זה שתי פעמים להגיע לרופא שבוע אחרי שבוע... אז אנא!!! אם אנחנו רוצים לעשות טיפול שורש בסוגיית לשון הרע ומחלוקת... אז הנה: הכתובת רשומה על הקיר!!! ה' רוצה שאני אוהב את הבנים שלו ולו למענו יתברך!!! למען האבא המשותף בינינו... כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי... זה הנושא!! מסירות לאח למען אבא משותף...

ישראל... ובמקום להשקיע באהבת ישראל משקיעים בשמירת הלשון... אז כבר עובדת פרך!!! הלב שלי מלא בגגגג'רא... מלא בנייעס ולכלוך נגד המגזר השני... יש לי בטן מלאה על כל מי שלא היה בצד שלי בבחירות ולא בצבע הגרביים שלי... ועכשיו לך תנסה לשים פלסטר על הפה!!! תנסה לדמיון בן אדם שיש לו קלקול קיבה והוא צריך להקיא... ותאר לעצמך שהוא החליט בדיוק אז לשים פלסטר על הפה... זה יחזיק מעמד??? הפלסטר בשלב מסוים יעוף והבן אדם יקיא את נשמתו... ברגע שהלב חורש רע... ברגע שאנחנו לא אוהבים אחד את השני... גם אם תתחזק בשמירת הלשון מכאן ועד אמריקה... תשים עשרה פלסטרים על הפה... בשלב מסוים אתה תקיא... אתה תקיא את כל הבטן מלאה שיש לך על בניו של מקום...

ממילא חבל על המאמץ!!! חבל על הפלסטרים... כל זמן שהלב לא נקי מבפנים... אנחנו מתמקדים במקום הלא נכון... כל זמן שמבפנים אתה רוצה לשמוע לכלוך על השני... אתה תמיד תיפול לשם... זה יקרה בסוף...

אין מנוס!!! אנחנו מוכרחים לאהוב אחד את השני!!! ה' העמיד אותנו בפני עובדה... ה' קיבץ אותנו מד' קצוות הארץ... והחליט שהוא רוצה אותנו ביחד... אף אחד לא שאל את ה'יקה אם הוא מוכן לחיות עם ההונגרי... ואף אחד לא שאל את הפולני אם הוא מוכן להסתדר עם המרוקאי... ה' העמיד אותנו בפני עובדה ואנחנו חייבים לאהוב אחד את השני... וכל זמן שלא נתחיל להשקיע בזה... חבל על המאמץ המיותר להשקיע בשמירת הלשון ולהדביק עוד כמה פלסטרים נוספים...

אז שלא יובן לא נכון: להתחזק בשמירת הלשון זה חשוב... אבל זה מוכרח להיות מקביל להשקעה באהבת ישראל...

ואני אומר לך מניסיון אישי... להשקיע באהבת ישראל זה כ"ף... זה משחרר... מה אתה חושב... להסתובב כל היום כמו איזה מבקר המדינה בפנים חמורות סבר ולחפש את החסרונות של המגזר של השני... נראה לך שזה חיים קלים??? די לנרדפות הזו!!! תפסיק לחשוב שצריך למחוק את היהודי השני בשביל להכיר בקיומך... תרגע... יש לה' מספיק מקום גם בשבילך וגם בשבילו... תפתח את הלב ליהודי השני... זה לא נושך...

עוולות... אל תשאל... דברים נוראים... ומשום מה ככל שהתיאורים נהיים יותר ויותר מסמרי שיער... כך החושים שלי מתחדדים יותר ואני שואל בחשדנות את השאלה הפשוטה: **סליחה... איפה הם פה בסיפור???** מה... הם משוגעים לגמרי?? הם נרדמו בשמירה??? הרי הוא ידע שזה יתפרסם... הם ידע שכולם ידברו עליו... אז מה הוא חושב שהם התנהגו כך לעיני כל והשים את עצמו רשע...?? צריך להיות עקום בשביל לא לזהות שעל פי רוב כנראה שזה לא באמת באמת הצעקתה... וזה לא כזה שחור לבן כמו שסיפרו לך את זה!!!

(עכשיו: שלא תבין לא נכון ושלא תתקשר אלי ותגיד לי שאני סותם פיאות... ברור שיש עוולות!! וברור שלפעמים יש אנשים שנתפסים בקלקלתם... ובמקרים מסוימים צריך להוקיע אותם ולפרסם את מעשיהם למען ישמעו ויראו... וצריך לקחת בחשבון שיש גם אנשים שמעשיהם במחשכים ויום אחד ה' מגלה את קלונם לעיני כל. יש כזה דבר! אבל האם התברר שלי המשועמם התון שנגמרו לו כל הנושאים... והוא החליט לדבר איתנו על פלוני אלמוני... האם הוא שליח ההשגחה ולהיות שבט אפו של ה'?? לא... לא הייתי נותן לו את זה...)

עד כאן סור מרע... כעת נעבור לעשה טוב!!!

תכל'ס לשון הרע זה אחד מהחטאים שאנחנו תמיד נופלים לשם... תמיד מתמודדים עם זה... המון פעמים נכשלים בזה... אני בעיקר מדבר כעת על הלשון הרע מהסוג של הנייעס... מהסוג המגזרי... בינינו... אצל עם ישראל אף פעם לא משעמם... ותמיד יש נייעס... תמיד יש מחלוקת ויש על מי לדבר... ומי לא היה רוצה לעשות שינוי יסודי מהשורש אחת ולתמיד?? השאלה היא: איך? איך ממגרים אחת ולתמיד את היצר הרע הזה??

אז כבר הוזכר בגיליון זה עשרות פעמים... וצריך לחזור ולשנן את זה שוב ושוב... החיזוק היחיד שיכול לעשות שינוי יסודי מהשורש בייחס ללשון הרע זה **אך ורק חיזוק באהבת ישראל!!!** זו הנקודה... שם נמצא החתול השחור... זו התהום שמפרידה בינינו לבין שמירת הלשון... זו ולא אחרת... **ובזה צריך לשים את עיקר הדגש!!!** פשוט להשקיע באהבת ישראל... משום מה יש מודעות בציבור להשקיע בשמירת הלשון... ואילו להשקיע באהבת ישראל?? אין כמעט מודעות... כמעט ולא מדברים על זה... ואם אתה שואל אותי... הרבה יותר קל להשקיע באהבת ישראל מאשר בשמירת הלשון... מסיבה פשוטה: לאהוב יהודי זה קל בגלל שיהודי זה באמת משהו מתוק... הוא טעים... אם רק תסכים לטעום מאוד בקלות אתה תאהב יהודי... אנחנו פשוט לא מנסים... אנחנו כ"כ חסומים כל אחד בתוך המגירה שבה הוא גדל... אנחנו כ"כ מפחדים להסכים שיש מקום לעוד יהודים בעולם ומהסיבה הזו אנחנו פשוט לא מסכימים להוציא את הראש מהמגירה ולהסכים לקבל את השני עם השוני שלו...

אם רק תנסה... אם רק תסכים להכיל ולעכל שיש פה יהודי אחר שהוא שונה ממני ממגזר אחר ואני מכיר בו... אם רק תסכים אתה תראה כמה שזה קל... ולא רק קל... אלא גם מתוק!!! יהודי זה משהו מתוק...

אבל!!! ברגע שלא מסכימים להשקיע באהבת

ה' לא מתהלך בבית הזה למרות ש"מחניך קדוש..."

מתקדמים בחיים!!! משרדים את האיכות חיים!! לא לעמוד באותו מקום!

היה זה שנה שעברה... שלהי חודש סיון... אבא חזר מהגורן ועל החמור משוי כבד של דגן... אבא פתח את הדלת של האוצר והכניס את התבואה ופניו קורנות באור עילאי... זהו... אבא כעת סיים בהתרגשות את עבודתו לשנה זו... אבא כבר קבע חברותו לשנה הבאה... כולם מרוגשים יחד עם אבא...

אבל אמא שמה לב... שדווקא ברוריה הבת הגדולה והצדקנית שלנו... דווקא היא נראית טיפה מוטרדת...

בהתחלה היא דווקא היתה כ"כ מרוגשת... היא הצליחה להלהיב את כל הילדים בבית... היא היחידה שזוכרת איך זה היה בשמיטה הקודמת... לאורך כל התקופה האחרונה היא מספרת לילדים בהתלהבות מה הולך להיות פה וכולם מרוגשים... דווקא עכשיו שסו"ס אבא חזר עם התבואה הבייתה... פתאום זה נראה שנפלה עליה עננה... היא נראית מוטרדת ועצובה... אמא ניסתה לדובב אותה... מה קרה ברוריה?? כמה את מוטרדת?? בהתחלה ברוריה התחמקה... לא, לא משנה... אבל אמא לא ויתרה... בשלב מסוים לא הייתה ברירה... וברוריה פתחה את סגור לבה... **לא יודעת- אמא... בשמיטה הקודמת**... אני זוכרת מאוד טוב מה שהיה... כבר בשנה הששית היתה ברכה מיוחדת!!! כשאבא יצא לקצור את התבואה בחודש אייר... היתה כמות של תבואה יותר מפי שנים מכל שנה... אני זוכרת שכשאבא הגיע עם החמורים שמלאים בתבואה והוא בא להכניס את כל התבואה לאוצר האוצר התמלא עד אפס מקום... ו... ופשוט לא היה מקום לשים את התבואה... היינו צריכים לשכור עוד אוצר נוסף במיוחד... ועד שמצאנו מישהו מהרחוב הסמוך שישכיר לנו מחסן... ואז אבא הכניס לתוך האוצר הנוסף והכניס ולמרבית התדהמה גם המחסן הזה התמלא ועדיין!!! נשארה כמות גדולה של תבואה שנשארה בחוץ ככה תחת כיפת השמים... (ורק אחרי חג הסוכות... אחרי שסיימנו לתת ללוי את כל המעשר ראשון ולעני את כל המעשר עני וגם אנחנו הספקנו להשתמש כמה חודשים... אז אז התפנה סו"ס מקום באוצר ואז רק לקראת החורף הלחצנו לדחוס את כל התבואה בתוך האוצר... שלא ירד על זה גשם) בקיצור: ראינו בחוש איך ה' שלח ברכה בשנה הששית כדי שיהיה לנו מה לאכול בשנה השביעית וגם השמינית...

ראינו את הקב"ה בעיניים!!! אני זוכרת שהשכנים הגויים הגיעו ו... ושאלו אותנו איך זה יכול להיות?? אני זוכרת שזה העניק לנו עוצמות של אמונה ובטחון בה'... פתאום הפסקתי לפחד משום דבר... כי ראיתי את הקב"ה בעיניים פתאום כבר לא פחדתי שלא יהיה כסף... כי הנה... הנה אלוקינו זה קיוונו לוו!!!

ואז!!! המשיכה ברוריה ואמרה... לא יודעת מה קרה... **השנה הזו... זה לא זהה**... הפעם שוב אנחנו בשנה הששית... כעת שוב עונת הקציר... וכשאבא חזר מהשדה הייתי בטוחה שהולך להיות פה שכמו בפעם הקודמת שהוא יחזור עם תבואה כפולה ומכופלת ושוב יהיה כל הבלגן הזה שהאוצר מתמלא ושוכרים עוד עוד מחסן וכו'... **ולמרבית תדהמת אבא הגיע ו... ושום דבר!!!** הוא הגיע עם כמות תבואה סטנדרטית לגמרי... כל התבואה הצליחה להיכנס יפה בתוך האוצר שלנו... ולא נראה שיש כמות יותר גדולה מכל שנה... ו... וזה מטריד אותי!!! כי... כי מה קרה השנה עם "וצייתית את ברכתי לכם בשנה הששית"? למה השנה זה לא התקיים אצלנו? ומה שהכי מוזר לי שמשום מה אני שמה לב שרק לי זה מפריע... רק אותי זה מטריד... אני רואה שלא אבא מוטרד מזה... וגם לא את אמא... ואז ברוריה פרצה בבכי... אני חוששת... אולי השנה הקב"ה כבר פחות אוהב אותנו... אולי השנה ה' החליט לא לצוות את ברכתו... למה ה' כועס עלינו?

אמא חייכה חיוך צופן סוד וענתה לברוריה... אני מבינה אותך מאוד... אבל לא!!! אל תחששי... ה' מאוד מאוד אוהב אותנו... ואפילו עוד יותר משנת השמיטה הקודמת... אבל זה סוד!!! כשאבא יחזור הבייתה הוא ינסה להסביר לך... כשאבא חזר הבייתה והוא שמע את השאלה של ברוריה... דמעות עמדו לו בעיניים... פניו נהיו סמוקות מהתרגשות... הוא התיישב ואמר לברוריה... האמת היא שאת צעירה מידי בשביל להבין כאלו מסרים עמוקים... אבל אין לך ברירה!!! היות ואת בוגרת בשביל שזה יטריד אותך... אין לך ברירה אלא להיות עוד קצת בוגרת כדי להבין את התמונה המושלמת... ובכן: אבא הנמיך את קולו ושאל: אם שמת לב השכנים שלנו שגרים פה מסול... פעם היה להם בית כזה קטן ויחסית ופשוט... ואז לאט לאט הם התקדמו בחיים... ושיפצו את הבית שלהם והרחיבו אותו... החליפו לקרמיקות יותר יוקרתיות... שידרגו את הרכב... התקדמו בחיים... גם השכנה מסול... גם הם שדרגו את רמת החיים והתחילו לצאת ליהנות לצימרים ולמסעדות... בקיצור: אנשים לא נשארים באותו מקום!!! אנשים מתקדמים בחיים!!! רגע... ומה איתנו? למה אנחנו לא שיפצנו את הבית?? למה אנחנו לא משרדים את רמת החיים?? אבא הסתכל בעיניים של ברוריה ושאל: האם פעם זה הפריע לך? ברוריה הרכינה את הראש בבושה... וענתה בלחש: כן... לפעמים זה טיפה מפריע לי... למה דווקא אנחנו נשארים באותו מקום... אותם ארונות ישנים... אותם חיים פשוטים... ולפעמים אני טיפ טיפה מקנאה בחברותי...

ואז אבא חיך ואמר: אני אגלה לך סוד ברוריה! גם אנחנו מתקדמים!!! גם אנחנו משרדים!!! ולא תאמיני... עוד יותר מכולם... תביני ברוריה, כל אחד והחיים שלו!!! מי שהחיים שלו זה חיי העולם הזה אז להתקדם בחיים זה להתקדם בחיי רווחה של עוה"ל... ליהנות יותר בעוה"ל... להתקדם בחיי העוה"ל... אבל מי שמבין שהחיים האמיתיים זה חיי תורה... חיי הנצח... גם הוא מתקדם בחיים... אבל במה?? הוא מתקדם בחיי העולם הבא!!! אז גם אנחנו התקדמו ב"ה... אנחנו התקדמו בחיי הנצח... לדוגמא: אם את זוכרת... לפני שנה שנתיים... היה לך קשה לכבד את אבא ואמא... כשהיינו מבקשים ממך משהו ארך לך זמן עד שעשית... והנה לאחרונה השתדרגת!!! את מכבדת אותנו בכזו אצילות... אז לא התקדמות?? אז לא השתדרגת?? ועוד איך! רק מה? אז התקדמות בחיים האמיתיים!!! בחיי הנצח!!! פעם היה לך קשה להתפלל... טענת לנו שזה משעמם לך... ולאחרונה השתדרגת בזה... התפילות שלך הם מעומק לב... נו... מה זה אם לא התקדמות בחיים! נו... מה יותר חשוב?? לשדרג משקפיים או לשדרג תפילה??

אז הנה!! בשמיטה הקודמת היה לי בטחון בה'!!! בטחתי בה' במאת האחוזים שגם כשאני לא אעבוד בשנת השמיטה ה' יצווה את ברכתו... אבל!! אבל עדיין!! הייתי צריך לראות את זה בעיניים... לכן ה' נתן לנו ברכה מיוחדת והייתה כמות אדירה של תבואה שהייתי צריך לשבור את הראש איפה לאחסן את הכמות המטרופת הזו... (את זוכרת את הטרלול שהיה כאן סביב זה) **אבל מאז עברו שבע שנים!!!** וכמו שהשכן שדרג את הרכב והבני דודים שדרגו את הנופש שלהם... אז גם אני לא חלמתי בשבע שנים האלו... גם אני התקדמתי באיכות חיים... ומה התקדמות שלי? שהבטחון שלי בה' נהיה יותר חזק ויותר בהיר... וכעת אני כבר לא צריך שה' ישלח לי פי שלוש תבואה מכל שנה... אני כבר בוטח בה' גם אם המחסנים לא יתפוצצו לי מול העיניים... ולכן הפעם ה' כבר לא צריך לתת לי פי שלוש תבואה כדי להרגיע אותי... אני בטוח בברכת ה' שיהיה לי מספיק גם אם זה לא יהיה מה להגיד בקו הישועות... ואת תראי ברוריה!!! את תראי שזה מה שיהיה... "לא חסר לנו ואל יחסר לנו"... ואכן חלפה שנה ואתם מוזמנים לבית הרגוע והשלול... ולראות את ברכת ה' האמיתית של בית של תורה אמיתי... כיצד הברכה משתלחת במעיים... לא... אל תצפו לקרמיקות יוקרתיות... אל תצפו לאיזה מחזה מרשים שניתן לצלם ולשלוח בוואצפ... כן... יש אנשים שמתקדמים בחיים... אבל לכיוון הזה... לא נותר לנו אלא לצאת מקנאה למי שזכה לאחוז בה'!!! מי יתן ונזכה להשתדרג לכיוון הזה... כעת אנחנו עדיין לא שם... לצערנו... אגב: אם נרצה... הדמות שמאוד ממחישה את השדרוג באיכות חיים... היה זה הרב אורי זוהר שהסתלק מאיתנו לפני שבועיים... לא נותר לנו אלא לקנאות ברמת איכות חיים המנקרת עיניים של האיש מה-17 מ"ר...

כמה מילים לבחור משיעור ג' ישיבה קטנה...

לזה שלא התקבל... או לזה שעדיין מקווה מאוד להתקבל... מה אעשה!!! אני מבין אותך יותר מידי טוב... אני גם הייתי בסרט הזה... גם אני חלמתי להתקבל לאותה ישיבה הנוצצת שצדיקים יושבים ועטרותיהן בראשיהם ונהניו מזיו השכינה וזוכים ל"ח נהרות אפרסמון דכין... אוי כמה בכיתי שלא זכיתי לגן עדן התחתון הזה... כמה התאבלתי שגרשוני מהסתפה בישיבות המפורסמות האלו שרק אפשר לצמוח בתורה... **אבל מה אעשה**... אני יודע שאני מדבר לקר... אבל אני אניח את האמת על השלחן... ומעתה זה כבר בחירה שלך האם לקבל את האמת ממי שאמרה... אז זהו שאני אומר לך: שאם יש לי מה למכור יותר מאחרים זה רק בזכות שגדלתי בחממה הרחוק מההמוניות והסנידה למה שכולם עושים כי כולם עושים... **אין כאן מקום להרחיב בנושא, אבל אני רק יבול למקד אותך:** תבין שהישיבה העיקרית למה כ"כ בווער לך להגיע לישיבה פלונית זה בגלל שלבחורי ישיבות תקוע בראש שיש איזה משהו שנקרא "עווייילם הישיבתי"... ממיילא אתה מרגיש מחוץ לעולם... **אז זהו!!! שאני רוצה לגלות לך שזה בלתי אהד גדול!!!** אין כזה מושג שנקרא עולם הישיבות... בישיבות נמצאים רבבות רווקים צעירים... שלכל אחד יש את העולם האישי שלו... את ההתמודדות שלו... את ההצלחות והכשלונות שלו... ואין שום קשר בין אחד לשני... זה בדיוק כמו שתיגע לבית חולים ותגיד עיולם החולים!!! זה בדיחה... לכל חולה יש את התיק הרפואי שלו ואת הפקפקאלע הפרטי שלו ואין לו אפילו כח לפוול מה יש לחבר חדר שלו... וזה בדיוק הבדיחה העצובה שנקראת עולם הישיבות!!! אין כזה עולם... זה ניתוק מהמציאות!!! זה נטו עניין שיווקי של רשמים או זמרים שרוצים להרויח איזה טובת הנאה... אולי ננסה לנהל איתם משא ומתן... תוציא את השטות הזו מהראש!!! תפסיק לחשוב שאתה מחוץ לעניינים... אני אומר לך מהיכרות... יכולים לשבת מאות ואלפי בחורים בישיבות הכי טובות שאין להם חשק ללמוד והם מרגישים מחוץ לעניינים... ובאותה שעה ישבתי לי אני בישיבה פשוטה ולא מוכרת והיה לי שם צוות מיוחד וחברים טובים והיה לי מתיקות ועריכות בתורה והייתי עמוק עמוק בעניינים...

חזן מזה!!! משפט שאני קבוע חוזר עליו כאן בגיליון: בחור שלומד בישיבת חברון... יש לו מה להתנאות!!! אבל על מי?? על חבר חדר שלו שגם הוא לומד שם?? על הבחור בקיבוץ שלומד שם?? על המנקה של חברון?? על הטבח של חברון?? לא!!! בתוך הישיבה אין לו על מי להשווין... רק מה?? בעוה"ש בעוד חודשיים יהיה שבת בוגרים ואז!!! מחוץ לישיבה כשאני אפגוש כאלו שלא הגיעו לישיבה שלי... עליהם אני יכול להשווין... זאת אומרת: כל האושר הגדול הוא רק מחוץ לכתלי הישיבה... אבל בתוך הישיבה אתה עוד איזה בורג קטן ממערכת... לעומת זאת לי היה טוב בתוך הישיבה עצמה... תוך שבועיים כבר הייתי מוברג בפנים... הרבנים אהבו אותי ואני אותם... אז נכון... מחכה לי איזה שבת בוגרים בעוד שלושה חודשים שאז אולי אני ארגיש קצת נחית... זה בשביל המס הכנסה... אבל לחבר שלי יש חיים קשים כל הזמן חוץ מהשבת בוגרים הזו

חזן מזה... מילה אחרונה: בישיבות הנוצצות יש מושג כזה שבשלב מסוים הולכים לחיווק... אני קורא לזה **זיווג שני**!!! למה?? כי בזיווג ראשון לא היה נאה לו ללכת לישיבה שמתאימה לו באמת ושידיה לו טוב ושלל לא יחסר... בשביל זה הוא היה צריך להתחתן עם ישיבה נוצצת... ואז הוא נאלץ לה נט... ואז הוא ניגש לזיווג שני עם ישיבה שכן מתאימה לו... ואז בדרך כלל הוא מגיע לישיבות האלו שאתה כעת כ"כ לא רוצה ללכת אליהם... אז למען ה' כמה אתה מקנא בו? בזה שהוא צריך להכות לזיווג שני בשביל להגיע לישיבה שבה אתה כבר בזיווג ראשון מרוצה?? תחשוב על זה כמו בוגר... אל תהיה תינוק...

אבל באמת --- הוא מלאך...

בהפטרות השבוע קוראים על יהושע בן נון שלח מן השמים שני אנשים מרגלים הרש... את כלב בן יפונה ופנחס... "לכו ראו את הארץ ואת יריחו..." הם נכנסו לבית של רחב... וההמשך ידוע שהשב"כ של יריחו עלה עליהם... ורצו לתפוס אותם והחביאה אותם בפשטי העץ... ואגב: כתוב שם ותצפנו בלשון **יחיד!!!** ורש"י מבאר שהיות רחב מהם היה פנחס והוא היה מלאך... ממילא הוא היה רואה ואינו נראה... לכן אותו לא היה צריך להחביא אבל את כלב כן היה צריך להחביא... עכ"פ הם הבטיחו לה שבזכות שהיא הצילה אותם... הרי כשיכבשו את יריחו הם יצילו אותה ואת בני ביתה... ואז היא שלשה אותם בחוט השני וזה היה האות... עד כאן הסיפור שכולנו מכירים מהחידוד...

אבל יש משהו שקצת פחות מוכר!!!

כמה פרקים לאחמ"כ בנביא יהושע... כשהגיע העת ויהושע אכן כבש את יריחו הרי כעת הגיע הזמן לקיים את ההבטחה שהבטיחו לרחב... כאן יש כמה פסוקים מאוד מעניינים... (סליחה ממי שבקי בנביא... בשביל זה היה חידוש...) **ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע...**

בואו בית האשה והוציאו אותה... כאשר נשבעתם לה... ויבואו הנערים המרגלים ויציאו את רחב... ואת רוזב ואת בית אביה... הושיע כי החביאה את המלכים אשר שלחו יהושע...

שים לב: הנביא מעניק להם כאן שלושה כנינים... אנשים!!! נערים!!! מלאכים!!! ורש"י במקום מבאר: ויבואו הנערים המרגלים, כאן היו צריכים זירו ונעשו כנערים זריזים, ובלילה הראשון היו כמלאכים ששמרו עצמן מן העבירה לכך נקראו שם מלאכים, ולכן נקראו אנשים, מלאכים, נערים... מה כתוב כאן???

כלב בן יפונה ופנחס... אל תראה אותם כאלה... אל תחשוב שהם היו קרוצים מחומר אחר!!! אל תחשוב שהם היו מלאכים ושרפי קודש... הם היו גם זריזים כנערים וממילא גם היו עלולים להיכשל כמו נערים... (ואני לא צריך לספר לך מה זה ניסיונות של נערים...) והנערים האלו נשלחו לבד לבד לארץ ישראל... שבשעתו זו הייתה ארץ כנען שכל הטומאה שבעולם התנקזה לשם... (כפי שמבואר עשרות פעמים בתורה לא לעשות כתועבות הגוי אשר אני משלח מפניכם) והם נכנסים שם לבד לבד ולא סתם... אלא מתוקף הריגול הם נאלצים להגיע למקומות הכי שפלים... ואף אחד כעת לא לצידי!!! אין מי שיתמוך בהם!! הם מרגלים חרש... חרש מלשון חרס... הם התחפשו לרוכלים שמוכרים קדרות חרס...

מילא בפעם הקודמת כשמשה רבינו שלח מרגלים... אז כלב לפחות הלך ליום תפילה בקברי אבות שה' יציל אותנו מעצת מרגלים... ולהושע משה רבינו הוסיף שם יהושע שי-ה ישיעך מעצת מרגלים... אבל הפעם??

שום דבר!!! יהושע בן נון שולח את שניהם בגפם... אין יום תפילה בחברון ואין הוספת שם... שני הנערים נכנסים לבד לארץ כנען והם צריכים להתמודד מול כל השפלות והתועבות של ארץ כנען ולבד!!! אף אחד לא מכיר אותם... אין להם מה להפסיד... וכעת הם צריכים לשלוט בעצמם!!! אסור להם ליפול!!! **ו... מה אתה אומר: האם הם יצילו??**

אם אתה שואל אותי... אין להם הרבה סיכוי... אבל הם עמדו בניסיון... ועל זה הנביא קורא להם **מלאכים!!!**

אבל שים לב: לנביא מאוד חשוב ולא תתבלבל... שלא תחשוב שהם באמת היו מלאכים... לכן הנביא מדגיש וקורא להם נערים... ואנשים... ומלאכים!! כלומר: זה לא שהם היו מלאכים ולכן!!! לכן הם לא נכשלו!!!

ההיפך הגמור: הם נלחמו עם עצמם מלהיכשל ועל זה נקראו מלאכים!

אגב: אחד הדברים המעניינים זה שכפי שהזכרתי מקודם כשרחב החביאה אותם... היא החביאה רק את כלב ולא את פנחס... כי פנחס היה מלאך שרואה ואינו נראה... **כל זה בייחס למחבואים!!!** בייחס למשחק מחבואים פנחס הוא מלאך... הוא לא צריך להתחבא...

אבל ברגע שזה מגיע לניסיונות...?? כאן פתאום פנחס הוא כאחד האדם... הוא נקרא נער... איש... מלאך... בייחס לניסיונות הוא לא שונה מכלב בן יפונה!!! **מה רואים מפה??**

שעם כל הכבוד למלאך!!! כמה שהוא רק ורך וטוהר עד כדי שהוא רואה ואינו נראה... כל זה נכון עד רגע של התחככות מול ניסיון... ברגע שמלאך אלוקים מתחיל לרדת בסולמו של יעקב אבינו ומגיע הרגע של התחככות עם האטמוספירה של מוצב **ארצה** מול **הארציות** של העולם הזה... כאן גם המלאך הכי קדוש פתאום מוצא את עצמו בהתמודדות כמו נער רגיל ויש לו ניסיונות... בקיצור: תהיה רגוע... גם אם אתה מלאך ושרף... **תדע שזה לא סתירה שגם למלאכים יש ניסיונות!!!**

ולדאבונו הרב יש מלאכים שלא כ"כ קולטים את זה... והסוף הוא עצוב מאוד... המלאך האחרון שחשב שהיות והוא מלאך אז הוא לא צריך לשמור על עצמו... אותו מלאך בסוף הגיע לעזאזל כידוע... (עזאזל שמכפרים על מעשה עוזא ועזאל - יומא סז:) כן... אתה מלאך... אתה בחור ברמה... אתה אברך מרומם שלא מעניין אותך טטיות... אתה ברמה של מלאך... **ואז מה!!! גם לפנחס יש ניסיונות!!!** גם פנחס... ברגע שהוא מגיע לרגל את יריחו... הוא נהיה נער... ורק כשהוא עומד בניסיון... רק אז הוא מקבל את התואר מלאך!!! והוא מקבל את התואר הזה ביושר! לא כי הוא מלאך!!! אלא נער ששומר על עצמו... ה' מתפעל ממנו וקורא לו מלאך!!! בקיצור: זה לא מלאך... אלא "אבל באמת הוא מלאך" שמהלך בין אנשים ונדמה כבן אדם אבל האמת היא שלא...

אז זהו!!! שפנחס וכלב השתבחו במדרגה שהם היו השילוב המנצח בין מלאכים אנשים ונערים!!! הם היו מלאכי אלוקים... אבל זה לא היה סתירה שהם היו עירניים לתסיסת הדמים שלהם... והם היו מאוד מאוד זהירים!!! הם ידעו שאדרבה... מה יעשה אותם מלאכים??

זה שהם נערים שנשלחו לבד לבד לרגל... והם נאמנים שם לה'...

אני רוצה לגלות לך סוד: בתוך ספר הזוהר הקדוש יש קטע עמוק מאוד שנקרא "ספרא דצניעותא" (הגר"א חיבר על זה פירוש נרחב) ושם בספרא דצניעותא כתוב סוד כמסום... שאותם שני מרגלים חרש שיהושע שלח ליריחו... **זה סוד ואמירה לדורות!!!** כלומר: אותם כלב ופנחס שנשלחו לרגל את ארץ ישראל... זה לא איזה סיפור ספציפי שסיפרו לנו בחידר שיהושע בכה"כ רצה לראות את הארץ מה היא ובשביל זה הוא שלח מרגלים...

יש פה משהו מובנה לדורות!!! ה' לפעמים שולח מרגלים הרש... הוא שולח כל מיני נערים לשליחויות סודיות... לרגל את **הארציות!!!** יש לאבא שבשמים כל מיני ארצות רחוקות וכל מיני מחוזות נידחים שעדיין לא קראו שם בשם ה'... וה' שולח לשם בחור בן עליה כדי לרגל ולכבוש גם את הפינה הרחוקה הזו... ואז לפתע אותו בן עליה מוצא את עצמו באופן פתאומי בניסיון מאוד קשה... בהתמודדות מאוד לא נעימה... וברגע הראשון הוא לא מבין... מה אני עושה פה?? איך המחשבות האלו מגיעות אלי? איך בכלל מגיעים אלי כאלו התמודדויות?? זה לא מתאים לי... לא מתאים לרמה הרוחנית שלי... מה לי ולניסיונות שכאלו???

אבל לא!!! אל תבהל... **אתה כעת מרגל!!!** ה' שלח אותך לרגל את יריחו... בשעתו ה' שלח את כלב ופנחס... ועכשיו הוא שולח אותך...

אבל אבאלע... אני לבד!!! אף אחד לא לידי... אני בסה"כ בחור ישיבה צעיר... ויש בישיבה אוירה של לימוד... אוירה של יראת שמים... ואילו כעת אני מוצא את עצמי לבד!!! אין לי שום תמיכה גבית... מאיפה יהיו לי כוחות לעמוד בניסיון? ! אז נכון... גם כלב ופנחס היו שם לבד... ולא רק שהם היו לבד... הם גם הרגישו סמרטוטים... הם התחפשו לרוכלים של קדרות חרס... וגם רצו להרוג אותם... הם היו צריכים להשתלשל בחלון כמו אחרוני הגנבים והפושעים... והם היו שם לבד!!!

אבל שניהם ידעו שבמרחק לא גדול מכאן... מחכה להם יהושע בן נון וכל כלל ישראל... וכולם מחכים למוצא פיהם... וזה נתן להם כח!!!

על אותו משקל אתה: אתה כעת מרגיש לבד לבד... ולא סתם אלא סמרטוט לבד... אתה כעת סוכן של ה'!!! אתה נמצא כעת באמצע מבצע סודי... לרגל ולקדש עוד פינה חשובה בעולם... שה' שלח אותך לפינה הזו... ה' רוצה שתהיה איתו שם!!! תהיה נאמן אליו שם...

וכעת אתה אמנם לבד... אבל אל תשכח שכל כלל ישראל מחכה לך בדריכות... אוטוטו... זה עניין של ימים או אפילו שעות... ואולי גם דקות... והגל הזה עובר!!! (כלל ברזל שצריך תמיד לזכור אותו: ניסיונות אף פעם זה לא מצב סטטי... ניסיון זה גל! לפעמים זה גל גבוה... זה סוג של התקפה... אבל עם נשימה עמוקה ועם נחישות בלתי מתפשרת לעמוד בזה... תוך זמן מועט הגל עובר... זה לא ממשיך ככה כל הזמן... כמובן עד הגל הבא... תכניס לראש... אל תחשוב שככה אתה הולך להרגיש כל הזמן) וכשזה יעבור כל כלל ישראל מחכה לך... האם כולם מיד ידעו להעריך אותך על זה?? לא בטוח שמיד... אבל מה שכן מיד... אתה מיד הבאת לכלל ישראל מלאך!!! מלאך ששומר עליהם!!! הבאת להם נכס שקוראים לו אתה... אתה יודע מה זה כלב ופנחס בשביל כלל ישראל...???

לא לחינם זה סוד שכתוב בספרא דצניעותא!!! ספרא דצניעותא במילים אחרות זה קודים צנועים שעוברים בראשי תיבות בין הסוכנים השונים של הקב"ה בעולם... וכיום יש בחורים צעירים בני עליה שה' שולח אותם כסוכנים שלו!!! **וסוכן צריך לדעת שהוא סוכן!!! אז הנה... תדע את זה...**

סוכן לא שואל למה בעיצומו של מבצע סודי לא טופחים לו על השכם ולא נותנים לו מלדיה... הוא מבין שאני כעת באמצע משימת ריגול... וכעת אני נמצא הרחק הרחק מהסביבה הטבעית שלי... יום יבא ויהיה סביבי מסיבת עיתונאים... יום יבא ויצאו ספרי מתח... וספרי קומיקס ומופעים אור קוליים מהמבצע המסוכן שצלחתי במדינת אויב... אבל עכשיו שום דבר!! עכשיו אני בבגדי עבודה... בהסוואה מוחלטת... וכל מה שנדרש ממני לטפוח לעצמי על השכם ולזכור כל הזמן שגם אם כעת אף אחד לא לצידי... זה לא בגלל חוסר הערכה... אלא בגלל שאופי המבצע והצלחת המערכה יכולה להיעשות רק אם אני אהיה כאן לבד לבד...

ולכן מאוד מאוד חשוב שתדע... אתה סוכן!!!

אתה כעת נמצא במקום של כלב ופנחס... אתה מרגיש סמרטוט כמו רוכל של קדרות חרס... אבל לא!!! אל תתפתה לתחפושות... התחפושות נועדה לבלבל את האויב ולא אותך... אתה תמיד תזכור שגם ברגעים הקשים האלו אתה שגריר של ה'... ואתה פה בשביל להמליך את ה' ולנצל רגעים קשים כאלו להניף דגל של נאמנות לה'... אל דאגה... הניסיון אוטוטו יעבור... יריחו תיפול... והדבר היחיד שישאר זה תקוות חוט השני שלך!! העמידה בניסיון שלך תהיה הדבר היחיד שישאר מאותו יריחו...

כן... המילים הראשונות של ההפטרות: "וישלח יהושע מן השיטים..." מה זה מן השיטים? שיטים זה שם של נחל שממנו מגיעים כל הדחפים השליילים שלנו... אנחנו עוד נפגש בעוד כמה פרשות את חטא פעור שהתרחש בשיטים (ונכחדו ממנו שלישי מכלל ישראל), ועוד יום יבא ויצא מעין מבית ה' ויטהר את נחל השיטים... יום אחד בהיר כל הדחפים היצריים שקיימים בעולם... הכל יתפוגג ברגע אחד!!! והאמת היא שלא צריך להגיע רחוק אי שם... לעתיד לבא... גם אנחנו אלה פה כולנו חיים... כולנו יודעים טוב מאוד שדחף יצרי הוא משהו שברגע אחד פג ונמוג כמו בלון שבבת אחת מתפוצץ... ועם מה אתה נשאר?? אתה נשאר עם עצמך!!! (אוי אוי כמה שאתה מבין על מה אני מדבר... שישאר בינינו...) ואם עמדת בניסיון... כיף לך להישאר עם עצמך... טוב לך עם עצמך... ואם לא עמדת בניסיון נשאר מרוקן וחסר כל בתחושה של סמרטוט רציפה... אתה קץ בעצמך... אמנם לא לשכוח שאנחנו לא מלאכים... אחרי הכל בכל נפילה יש גם התגברות ובכל התגברות יש גם קצת נפילה... כל מה שנדרש מאיתנו זה להחזיק כמה שיותר!!! מתוך הכרה שזה הדבר היחיד שישאר לנו מהשיטים... כל הדחפים היצריים מתפוגגים בשניה אחת... והדבר היחיד שאתה נשאר איתו זה עם עצמך!!! אם זכיתי להתגבר (לכה"פ באופן חלקי...) יצאתי סוכן של ה'... יצאתי מלאך!!! ואם ח"ו יצר סוכן בנו... אני לא צריך לספר לך מה התחושות...

הצריך את זה מול העיניים!!! ולדעת ולזכור שרגעים קשים כאלו זה לא צחוק... זה ספרא דצניעותא!!! זה מסמכים שעוברים בסודיות בין הסוכנים של ה'... עיני כל ישראל נשואות אליך... תחזור אלינו מלאך... אנחנו זקוקים לצינור שפע אלוקי שכמוך... בן עליה שמושרש בספירת יסוד שממנו כל הטובות שבעולם יוצאות לזון את העולם... אל תאמר נער אנוכי!!! תזכור שאבל באמת אתה מלאך...